

Bakalářská práce

Osobnost pedagoga Josefa Kaplického na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze

Jméno a příjmení (student): Štěpánka Holbová

Vedoucí práce: Mgr. Marie Rakušanová, PhD.

Posudek vedoucího práce:

Osobnost Josefa Kaplického je v českých dějinách umění stále ještě podceňovaná. Historikům umění Jiřímu Šetlíkovi a Janu Rousovi vděčíme za to, že význam Josefa Kaplického jako umělce, ale také jako teoretika, neupadl v zapomnění zcela. Štěpánka Holbová při tématickém vymezování i při zpracování práce využívala ochoty Jana Rouse odborně konzultovat a radit a ve výsledku práce se tato skutečnost pozitivně odrazila.

Holbová zvládá ve své práci propojovat různé roviny Kaplického působení. V případě jeho pedagogické činnosti, které je, jak název napovídá ústředním motivem práce, se Holbová neomezuje na konstatování existence vlivů pedagoga na tvorbu jeho žáků. V kapitolách „Kaplického přístup k užitému umění“, „Intelektuální platforma“ a „Mezi intelektem a instinktem“ vytváří Holbová plastický portrét pozoruhodné pedagogické osobnosti, jejíž význam pro české umění druhé poloviny 20. století je dalekosáhlý. Kaplický svým studentům poskytoval velký vzor svou tvorbou, jejíž standard byl stabilně na velmi vysoké úrovni, zároveň pro ně však odkrýval nutnost intelektuální reflexe umělecké tvorby. Holbová čtenáře o těchto kvalitách Kaplického osobnosti přesvědčuje také díky záznamům rozhovorů s Kaplického studenty. Z jejich osobních vzpomínek a postřehů vytěžila Holbová pro svou práci řadu pozitiv. Jednak jejich úryvky velmi vhodně zakomponovává do vlastního textu studie, dále pak jejich kompletní přepis zařazuje do příloh v závěru práce (rozhovor s Václavem Ciglerem není takto zaznamenán – na přání umělce nebyl nahráván) (s.52.)

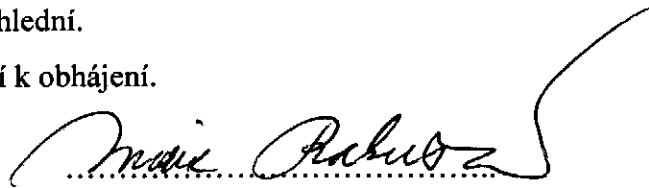
Kromě zdařilé celkové koncepce práce je třeba pochválit také Holbové schopnost bravurně stylisticky formulovat. S velmi vhodně volenými prameny a publikacemi autorka zachází suverénně a informace z nich načerpané smysluplně vtěluje do textu. (Drobná chyba se vloudila pouze do poznámky 7, kde je zkráceně uváděn odkaz HAVRÁNEK 2008, jedná se však o publikaci *Bruselský sen. Československá účast na světové výstavě Expo 58 v Bruselu a životní styl 1. poloviny 60. let*, jejímiž editorkami byly Daniela Kramerová a Vanda Skálová, jak autorka správně uvádí v seznamu použitých pramenů a literatury na straně 82. Správný zkrácený odkaz v poznámce měl tedy být KRAMEROVÁ-SKÁLOVÁ 2008).

V závěru práce vyjadřuje autorka naději, že se Kaplického osobnost dočká brzy důkladného monografického zpracování. Potěšitelné je, že snad tomu tak opravdu bude. Po skončení přípravy Holbové práce se totiž vynořila Kaplického pozůstalost, která historikovi umění, který se zpracování Kaplického odkazu ujme, bude výrazným přínosem. Holbové

práce dle mého názoru přispívá k pochopení významu Kaplického pedagogického působení pro jeho život a tvorbu jako celek. Dokonce lze říci, že autorka intuitivně zdůraznila ten aspekt Kaplického života a umění, který jeho tvůrčí osobnost postihuje nejvýstižněji. Věřím, že také případná monografie tuto oblast patřičně zohlední.

Práci Štěpánky Holbové doporučuji s radostí k obhájení.

V Praze dne 6. srpna 2009

.....
podpis vedoucího bakalářské práce